

НАРОДНА ВОЛЯ

НARODNA WOLA — THE PEOPLE'S WILL

ЗА САМОСТІЙНІСТЬ,
ЗА СОБОРНІСТЬ,
ЗА ДЕМОКРАТІЮ

ОДИН ЗА
ВСІХ, ВСІ ЗА
ОДНОГО

РІК XXXI. Ч. 5. СКРЕНТОН, ПА. ЧЕТВЕР. 16 СІЧНЯ, 1941. ЦІНА ТРИ ЦЕНТИ — PRICE THREE CENTS SCRANTON, PA., THURSDAY, JANUARY 16, 1941. XXXI YEAR. No. 5.

НІМЕЦЬКІ БОМБОВИКИ ПОМАГАЮТЬ ІТАЛІЙЦЯМ У БИТВІ З БРИТІЙСЬКИМИ КОРАБЛЯМИ НА СЕРЕДЗЕМНОМУ МОРІ

НІМЕЧЧИНА БУДЕ ЖАДАТИ ПРАВА НА ПЕРЕХІД ВІЙСЬКА ЧЕРЕЗ ЮГОСЛАВІЮ ДО АЛБАНІЇ

НАРАДИ БРИТІЙСЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ З ПРЕДСТАВНИКАМИ ТУРЕЦЬКОЇ АРМІЇ В АНКАРІ

Заповіджена від довшого часу німецькими й італійськими джерелами поміч Італії німецькими літаками на Середземному морі здійснилась від минулого тижня. Щоб розірвати залізний перстень, яким оточили британські флота Італію, відділюючи її від африканських колоній, більший відділ німецьких бомбовиків, перетранспортований до Італії, виконав минулого тижня разом з італійськими літаками напад на великий британський конвой, що знаходився з військом і матеріалом у дорозі до Греції й Африки.

Права на Середземному морі

Протокол битви повідомив суперечні повідомлення з обох сторін. Бритійський штаб, звідлення якого вважають за загальне згодним з правдою, подає, що від німецьких бомб були uszkodжені три кораблі: один великий транспортник літаків, один кранієр і один торпедовець. Не вважаючи на те, британський звіт вважає битву за британську перемогу, бо німецькі літаки були відігнані, що найменше 12 з них зістрілено, а цілий конвой після битви доплив на місце призначення. Крім того британські літаки знищили дев'ять німецьких бомбовиків в італійській пристані Катанія, на острові Сицилія.

Італійські повідомлення зображують п'ятиденну битву на Середземному морі як перемогу Італії над німецькими літаками. Урядові звіти подають число ушкоджених британських кораблів на десять, але відомий фашистський коментатор, Вірджініо Гаїда, твердить, що це число за низьке та що на ділі ушкоджено 15 британських кораблів. Інформації Гаїди славні з переборщень.

Найнижчі втрати на морі від травня

Одночасно британське повідомлення подає, що в тиждень, який закінчився 5-го січня, німці затопили тільки чотири британські торговельні кораблі, що є найменшою кількістю від травня. Від чотирьох тижнів число затоплених кораблів постійно меншає.

Щодо атаки німецьких бомбовиків на Середземному морі британські обсерватори кажуть, що це спроба Гітлера ослабити британську флоту, це заки проявиться сильніше поміч Америки.

Впевняють, що в Болгарії нема німців

В останніх днях вийшли дві урядові заяви, німецька і болгарська, з задоволенням, що на території Болгарії нема німецького війська. Після недавньої заяви з Москви, що совітський уряд не дав згоди на окупацію Болгарії німцями, ці нові заяви облекчили хвилювану ситуацію на Балканах. Однак пильні обсерватори тамозешніх поліцій кажуть, що небезпека не-

СТАНОВИЩЕ В ЧЕХІЇ Й АВСТРІЇ

Шведський торговець, що побував в Німеччині, Чехословаччині й Австрії, в листі до знайомого застряє, що "Відень невидить Гітлера, а Прага ще більше. Симпатик наразі перебуває в Австрії, вернувшись з побаченням, а демократичний песиміст, побувавши в Празі, вернув би оптимістом." В Празі менше засобів поживи, ніж у Відні. В Липській Відні картки дозволяють 50 грамів м'яса на особу, а в Празі лише 100. В Липській Відні досить ще товщів, у Празі вже нема. Однак чехи не нарікають. Навпаки: тішаться тим: "Що, мовляв, гірше то краший доказ, що так довго не протягнеться." На великому павільйоні торговельної вистави в Празі намальовано Червоний Хрест, бо там виробляють зброю. В Австрії ніхто не хває ненависті до нацистів. Готельник іронічно питає торговця: "Так що, пиве, хочете?" Щоб інакше відецьких готелях обсаджено вояками.

ЗАСУД СОВІТСЬКИХ ШПИГУНІВ

Верховний суд у Вашингтоні затвердив присуд нижнього суду в справі двох совітських шпигунів, Гафіза Саліха та Горіна. Першого засуджено на 4 роки в'язниці, а другого на 6. Саліх походженням з Росії, але натуралізований вже в Сполучених Державах, служив в американській морській контррозвідці й передавав Горіну таємні відомості, особливо в справах, що стосуються Японії. Горін — совітський громадянин, який служив у відділі "Інтуріст" у Лос-Анджелес.

БІЙКА З БАНДИТАМИ

Два бандита, Вільям і Енстоїно, застрілили касієра однієї фірми, в якого відібрали 650 доларів і пробували втекти з об'єкту. Під час погоні по Пятій Авеню, в околиці 34-ої вулиці, вони застрілили ще полісмена, ранили шофера таксівки і ще одного прохожого. Поліція накінець вилучила обидвох злочинців, з яких кожний мав по три револьвери.

ЯПОНІЯ ПОВАЖНО СТУРБОВАНА

З Токіо повідомляють, що японський прем'єр, князь Кономе, висловив у довшій промові до членів уряду й парламенту турботу становищем Сполучених Держав. Він підкреслює, що американська політика Англії і Хіні виразно покаже, як Америка ставиться до японських планів в Азії. Японські газети пишуть, що ухвалення закону про американську поміч демократіям примусить Японію бути "готовою на все".

СОВІТСЬКО-НАЦИСТИЧНИЙ БЕНКЕТ

В неділю, 12-го січня, відбувся великий бенкет у Москві в помешканні голови совнаркома, В. Молотова, на честь німецької торговельної делегації та німецького посольства з приводу підпису нового совітсько-німецького договору. На бенкеті були визначніші совітські та німецькі урядовці.

ПОЛЬСЬКІ ПОСЛИ У ВАШИНГТОНІ

Новим польським послом у Вашингтоні призначено Яна Цехановського, який уже був там послом від 1925 до 1929 року. Новий польський посол здобув освіту в Німеччині та Англії, був особистим секретарем Падеревського під час мирної конференції, а після того секретарем польського посольства в Лондоні. Там і одружився з англійкою. В дипломатичних колах відомий своїми лекціями про Польщу в різних установах Лондону, Парижу й Америки.

Попередній польський посол, граф Ежи Потоцький, мусів податися до димісії через скандал. На суді в Насау, Н. Й., свідки показали, що 31-го серпня минулого року в маєтку Річарда Найта на Лонг Айленд були веселі вечерниці, на яких був теж і Потоцький. Вранці ж другого дня в пів шостої години, п. Найт побив посла та зовелю гувернантку, "мамузавелью Осі". Поліція в рапорті подала, що коли прибула до місця неспокою, то побачила, як напів одягнений Найт вилупив з одягненого двір "якийсь важкий клунок". Тим клунком виявився граф Потоцький.

ПІДВИШКА ПЛАТНІ РОБІТНИКАМ

Представники юнії у Вашингтоні почали акцію, щоб підвищити платні робітникам в індустріях, які виробляють потрібні для оборони матеріали. Така загальна підвишка дозволить омити страйки, які вбухали по різних фабриках за підвишку платні і які спинюють продукцію.

АПТОН СІНКЛЕР ПРОТИ "МИРОТВОРЦІВ"

Письменник Аптон Сінклер, автор повістей що гостро критикують різні види американського капіталізму, доставши запрошення "Америка Фіст Коміті" прилучитися до "єдиного фронту миру", який творить: "Не бачу, що доброго можете досягнути. Хіба певніше перенести війну в Америку. Фістли би назвали "Америка Фіст Ейд Ту Нацизм". Не буди співпрацювати з Вами. Я за Америку — арсенал демократії."

ПОГОДИЛИСЬ ЩОДО ТРИНІДАДУ

Американська й англійська комісії погодилися щодо місця на острові Тринідад біля Південної Америки, на якому буде розбудована американська пристань для воєнних кораблів і літаків. Праця над розбудовою почнеться за три-чотири дні.

ЗАЛІЗНИЦЯ ЧЕРЕЗ БУРМУ

Хінський уряд почав переговори з Англією про будову залізничної вздовж відомої "буферної дороги", яку тепер перевозять зброю з Індії до Хіни. Америка мала б доставити хінцям залізничного матеріалу, паровозів і шин.

КОМУНІСТИ ПРОТИ ОБОРОНИ АМЕРИКИ

На великих комуністичних зборах в Нью-Йорку 14-го січня, присвячених пам'яті Леніна, всі комуністичні промовці напали на сучасну американську політику оборони, докоряли за поміч Англії, обміні торпедовців на бази, новий закон про поміч демократії і т. п. Промовляти Бравдер, Фостер, Джеймс Форд, Емтер, Джанесова. Акламацією прийнято резолюцію з осудом оборонної програми уряду.

ОЖИВЛЕНА АКЦІЯ І ОПОЗИЦІЯ В СПРАВІ ПОМОЧІ ДЛЯ АНГЛІЇ

Законопроект про допомогу Англії викликав вже оживлені дебати в сенаті і конгресі. Сенатська комісія військових справ зажадала, щоб цей законопроект був переданий їй до розгляду, а не комісії закордонних справ. Сенат рішив, що справа належить до закордонної комісії. Голосовання в цій справі вважають перемогою групи, яка підтримує згаданий закон.

В конгресі встановлено вже порядок пересуду про цей закон перед комісією закордонних справ. Першими будуть зізнавати секретарі закордонних справ, війни, флоту і скарбу, та голова Уряду Управи Продукції, В. Кнудсен. Опозиційні комісії жадають, щоб пересуду такі як Вендела Вилкі, А. Лендона, полковника Ліндберга, Герберта Гувера й інших противників цього закону.

Сенатор Буртон Гвілер, який є проти помічі Англії і за мир з Гітлером, назвав проект закону про допомогу Великій Британії "повторенням фермерського закону", по якому фермерського надпродукту

ці харчів фермери заорювали частину засівів. Цей закон, казав Гвілер, "має на меті заорати кожного четвертого американського хлопця". Президент Розвельт назвав таку критику закону "підлою" та "ганебною".

Для заповнення американському промислові потрібних сировинців, американський уряд поробив в Мексико заходи, щоб там викупити всю продукцію живого срібла і таких рідких металів, як тунгстен, молібден і ванадій. Ведуться переговори про догворечинцеву умову щодо постачання тих сировинців. Разом з тим всі інші держави, особливо в Європі "осі", були б виключені від закупу тих продуктів.

Негайно після внавурації президента, яка відбувається 20-го січня, Уряд Управи Продукції та інші оборонні установи відбудуть нараду з говернорами стейтів; ціль наради — координація оборонних заходів федерального і стейтських урядів. Стейти мали б перебрати на себе будову таких оборонних засобів, як помешкання для війська, магазини зброї, важні шляхи і т. п.

НАСТОРОЖЕННЯ АМЕРИКИ СУПРОТИ СССР

З Вашингтону повідомляють, що новий совітсько-німецький договір створює відповідальні чинники департаменту закордонних справ у Вашингтоні. Вони зацікавились особливо артикулом про доставу Німеччині Совітами великої кількості зерна, нафти, бавовни та інших важних воєнних матеріалів, між ними й міді.

Окрім того, СССР вивіз минулого року з Америки чимало машин, бавовни й різних металів, потрібних для виробу зброї.

Звернули увагу, що останньої осени СССР завоїв мільйон триста тисяч барилек нафти, хоч у самому Совітському Союзі є величезні нафтові запаси і в Сполучених Державах у такій кількості не купував.

Виникає підозріння, що все це через Владивосток, Сибір та європейську Росію перевезено в Німеччину. Також виявилось, що фінансові діла СССР за кордоном, особливо в Америці, часто мають на меті допомогу Німеччині в її труднощі з чужинською валютою.

Вашингтон не бажає, щоб американські засоби передаліся Німеччині, хоч би побачили шляхами. Тому чекають зміни у відношенні до СССР.

НЕБАЖАНИЙ АМБАСАДОР

Італійська фашистська преса видимо невдоволена з того, що американський амбасадор Филипс вернувся до Риму. Одна газета лише отверто, що він там "небажаний". Разом з тим в дипломатичних колах кружляють різні погослови про місію Филипса і про доурчення й листи, які він привіз від президента Розвельта до італійського короля і до Муссоліні. Загально панує переконання, що Филипс буде намовляти Італію, щоб вона замиралась з Англією і покинула свою спілку з Гітлером.

НАТИСКАЮТЬ НА КОМПАНІЮ І ЮНІЮ

Федеральні посередники загрозили представникам автомобілевої юнії і компанії Ітон, що "уряд прийме гострі міри, коли обидві сторони швидко не замиряться. Кілька тисяч робітників згаданої компанії страйкує згодом те, що компанія не додержала постанов попередньої своєї умови з юнією щодо звільнення з праці страйкарів. Підчас пікетування одної з фабрик згаданої компанії в Сагінаві, Мич., прийшло до бійки з поліцією, в якій п'ять полісменів і два робітники були поранені слізними бомбами.

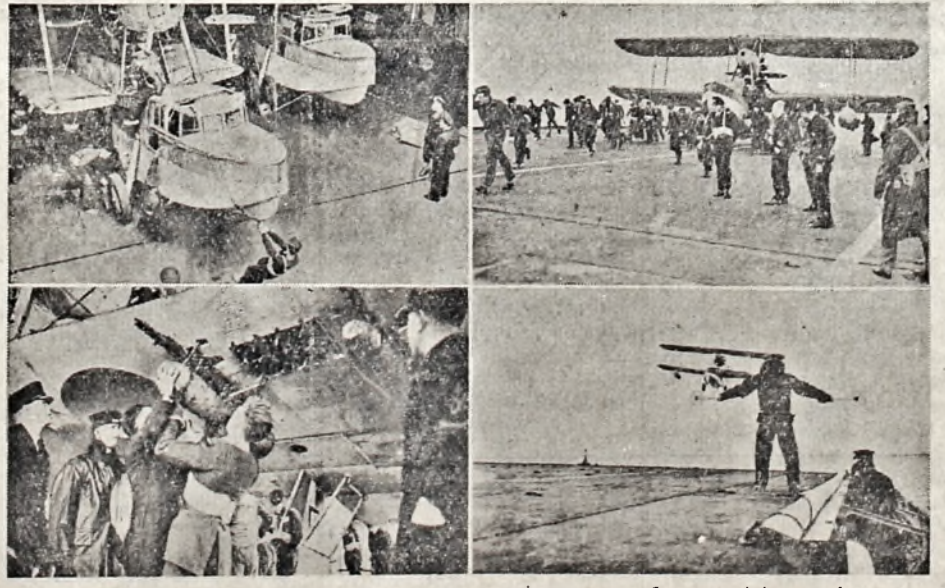
ФРАНЦУСЬКИЙ КОРАБЕЛЬ ВЕРНУВ З ДОРОГИ

Французький вантажний пароплав "Мендоза" пробував три чи чотири рази переїхати Монтевідео на широке море і далі до Франції. За кожним разом "Мендоза" насакачував на англійського кружляка "Астуріас" і вертав до Монтевідео. Англії кажуть, що команда корабля не дістала англійського пропуску і через те "Мендоза" підлягає блокаді.

МЕКСИКАНСЬКИЙ МІНІСТЕР ЗАКОРДОННИХ СПРАВ

Мексиканський міністер закордонних справ, Езекієл Паділла, заявив представникам преси, що Мексика в американській республіці нападом на себе і негайно виступить зброєю проти напасника. Запити нацистичних газетярів, що Мексико зробіть, коли Сполучені Держави сами вмішуются в її справи, Паділла дав виминаючу відповідь.

БРИТІЙСЬКА ПОВІТРЯНА ФЛОТА ПРИ ПРАЦІ

Чотири фотографії дають картину того, що діється поза боевою лінією з літаками на транспортних кораблях. Вгорі зліва: Пілоти витягають літаки на поклад транспортного корабля. Вгорі справа: Мотор накручений, матроси розступаються, щоб дати місце літакови. Внизу зліва: На літака наладовують бомби. Внизу справа: Літак вертається назад на поклад корабля.

Народна Воля

NARODNA WOLA — THE PEOPLE'S WILL

Organ Ukrainian paper published every Tuesday, Thursday and Saturday, except on National or Ukrainian holidays, by the Ukrainian Workingmen's Association, 524 Olive Street, Scranton, Pa.

Entered as second-class mail matter June 16, 1913, at the Post Office of Scranton, Pa., under the Act of March 8, 1879. Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in section 1103, of the Act of October 3rd, 1917, authorized July 10th, 1918.

НАРОДНА ВОЛЯ

PEREPLATA:	SUBSCRIPTION RATES:
В Сполучених Державах з вимком Скрантон, Па., на рік \$3.00	In the United States (except Scranton, Pa.), per year \$3.00
На пів року \$1.50	Per 6 months \$1.50
В Канаді, заграниччю і в Скрантоні, Па., на рік \$5.00	In Canada, foreign countries and in Scranton, Pa., per year \$5.00
На пів року \$3.00	Per 6 months \$3.00

Ціна поодинокого числа 3 центи
Телефон: 2-8897

Адреса — Address
NARODNA WOLA, 524 Olive Street, Scranton, Pa.
За оголошення редакція не відповідає

ДЕМОКРАТІЯ

В Лондоні відбувся зїзд англійських большевючих діячів, який гітлерівці і комуністи називають гучно "конвенцією британського народу". Як звичайно при таких okazіях буває, совітофільські промовці і лідери зїзду підняли на ньому кілька таких домагань, які обстоює все англійське робітництво, а до них додали свою червону "запашку": скинення теперішнього англійського уряду, закінчення "народного миру", та встановлення "дійсно приязних відносин з Совітським Союзом".

Очевидно, "народний мир" можна б заключити тільки з Гітлером, а для встановлення "приязних відносин" з Москвою, яка помагає Гітлерови привозити й скидувати бомби на англійське цивільне населення, треба би такого самовідречення, в яке ніхто з авторів резолюції певно не вірить. Що для здійснення таких цілей треба би не тільки скинути теперішній уряд, але й позмакатися в концентраційні табори більшість англійського населення, це теж ясно. Та "конвенції британського народу", подібно як таким же американським "всенародним зїздам" комуністичних або ними оланованих організацій, це неважно. Їй було доручено зробити отаку "диверзію" і її лідери її зробили, так як в Америці це робить Ірл Бравдер та ті його колеги, яких ще не повиганяли з комуністичної партії.

Відбулась ця "конвенція" в Лондоні в час, коли англійський нарід з напруженням бореться з Гітлером і з щораз більшим обуренням слідкує за тим, як московські комуністи помагають Гітлерови мурдувати англійських жінок і дітей. Учасники десять разів лагіднішого зібрання в Москві або Берліні, які тільки натякали б на замірнення чи приязнь з Англією, помандрували б під розстріл, навіть без затримки в концентраційних таборах. Тимчасом в Англії "конвенція" відбулась без ніякого випадку, учасники ухвалили свої резолюції, преса їх надрукувала, телеграф передав їх по світу, а уряд, який учасники "конвенції" беруться валити, навіть не післав на її наради полісмена.

Таке становище громадянства й правительства зіпсувало цілком плани аранжерів "конвенції". Замість викликати невдоволення та "революційний рух" проти уряду, вони своїм зїздом тільки пригадали світові й англійському народові, що в їх країні, помімо війни, існує така воля, яку може дати тільки демократія. І певно, що від резолюції того зїзду скріпилось не бажання мира з Гітлером і приязні з Сталіном, а рішуча постановва, що війну треба довести до побідного кінця, щоб зберегти ту демократію, яка дає волю навіть — учасникам отаких "народних конвенцій".

ЗА ЗАСЛОНОЮ ПРОПАГАНДИ

Зпід німецької окупації далі приходять "радісні" вістки, які деякі газети з вдовolenням передають своїм читачам. Говориться в них про українські школи, про нові видавництва, про добре відношення німців до українських бунших вояків польської армії, про працю дозволених німцями українських організацій на Холмщині й Лемківщині, та про всілякі параді й бенкеті гетьманців. Ніяких невідрадних вісток між тими повідомленнями немає. Читач мусить набратись вражіння, що на захоплених німцями українських землях відносини не погані, а на всякий випадок кращі, як під московською окупацією.

Та поза тими офіційними вістками приходять ще інші відомості. Не в газетах і не в цензурованих листах, а в перепачкованих відомостях, висланих з Мадярщини, переказаних через рідню в Словаччині, а навіть через деякого, хто попав у некуповану Францію. Вісток тих доволі багато і вони відмінні від того, що перепускає німецька цензура.

З них видно, що по українських селах панує страшна нужда. Німці забирають збіжжя, худобу, безрог, картоплю і т. п., та карають, коли хто собі заховає більше, як дозволено. По селах сидять купами жандарми, що пильно слідкують за населенням. Беруть не тільки харчі, але й людей, яких насильно засилають на працю в Німеччині. Там теж не ведеться робітникам так, як дехто пробує представити. Є вістки про недоїдання, недостатку обуви, нелюдське відношення наставників. Є тужливе дивування, "чи я коли верну в рідні гори"; є недостача вісток від батьків та рідні.

Всі вістки погоджуються в цьому, що нічого не можна докупитись, що нема одягу й взуття, що ходять на дерев'яних підосвах, мерзнуть і недоїдають.

На сільські продукти встановлено державні ціни, дуже низькі, а коли купувати що "зпід поли", то вдесятеро дорожче. Так як під совітською окупацією.

Ось таку дійсність закриває дим гітлерівської пропаганди. Українська преса, як теж і громадяне, що достають безпосередні вістки з рідних сіл, обов'язані цей дим розвіяти. В теперішній час американські українці, які з ширю душі хочуть помагати своїм землякам добути волю, мусять знати про них і про їх положення правду. І не можна їх дурити спрепарованою під наглядом гітлерівських цензорів пропагандою, ні підробленими чи "поправленими" фотографіями.

МОЖЛИВІ НАСЛІДКИ ПОРАЗОК ІТАЛІЇ

Поразки Італії в Албанії і в Африці привели у всьому світі до втрати віри у воєнну міць італійської армії. Разом з цим стало ясно, що всі ті наївні люди, котрі весь час говорили про неможливість успішної боротьби демократичних держав проти країни, де панує нацистичний чи фашистський авторитарний режим, помилялися. Мусолінівська Італія затріщала по всім швам під ударами Англії й її союзників. Греції.

Отже справа є не тільки у тому, яка форма влади існує в тій чи іншій країні, бо воєнна перемога залежить більш усього від кількості й якості гармат, тенків, кораблів, бомбовиків й інших смертоносних літаків, а також від боевої здібности, підготовки і духу жовнівців, матросів, летунів і тих, хто ними командує.

На протязі минулого тижня часописи присвятили багато місця обміркуванню тих стратегічних змін у планах Гітлера, котрі є тепер необхідними внаслідок поразок Італії на обох театрах війни. Але незалежно від таких змін у безпосередній відносині між Німеччиною й Італією в справі озброєної боротьби в Албанії і Африці є ще один дуже важкий факт, на який ще не звернено досить уваги. Це питання, як відбудуться поразки Італії на відношенні між Німеччиною і ССР, і між Німеччиною та Францією.

Ще під час німецько-польської війни в листопаді 1939 стало відомо, що Мусоліні, котрий зовсім не був зацікавлений в цій війні, боявся від самого початку зближення Німеччини з ССР, і навіть протинився цьому зближенню. Гітлерови вдалося заспокоїти в той час Мусоліні тим, що він обіцяв йому оберігати Балкан від вимогань ССР і лишити Італії вільну руку у встановленні шляхом дипломатії або силою її впливу в Югославії, Болгарії, Греції, а може частинно і в Румунії, навіть в Угорщині. Хоч пізніше Гітлер був примушений задовольнити Сталіна і дозволити йому захопити від Румунії Басарабію і Буковину, то це була та межа уступок, на котру Мусоліні згодився ще в той час, коли престиж Італії стояв досить високо, і коли Гітлер мусив сів рахуватися з Італією і триматись точно букви свого порозуміння з Мусоліні.

Подібно тому, як Італія не втручалася в німецько-польську війну і також не приймала жадної участі у воєнних операціях Німеччини проти Данії, Норвегії, Голандії й Бельгії, так само, мабуть, було в початку умовлено між Німеччиною й Італією, що балканський півострів є будучою сферою інтересів Італії, та що тому Італія мусить встановити свій вплив на Балканах своїми власними силами, без допомоги Німеччини.

Тільки після воєнних невдач Італії в Албанії і в Африці Мусоліні зрозумів, що Італія одна не має сили довести боротьбу з Англією і Грецією до переможного кінця. Тоді то Мусоліні прийшовсь примиритися з необхідністю воєнної допомоги з боку Німеччини як на Балканах, так і в Африці. Але не підлягає жад-

ному сумніву, що Гітлер назначив велику ціну за цю допомогу Італії. Користуючись тим, що виявилася така слабкість Італії і її повна залежність від Німеччини, Гітлер міг тепер примусити Мусоліні, щоб той дав свою згоду на зайняття румунської Молдавії армією ССР і на визнання Болгарії сферою впливу ССР. Не виключена навіть можливість тайного порозуміння Німеччини з ССР про спільний похід на Туреччину й далі на схід аж до Суецького каналу, з метою поділу Туреччини між Німеччиною й ССР, захоплення Німеччиною району мосульської нафти і шляхів до Суезу, й завойовання Персії Московщиною. Таке "співробітництво" ССР на Балканах і на сході дало б Гітлерови змогу жити переважно більшість німецьких озброєних сил на заході, в напрямку Англії, Іспанії і також Дарданелів.

Одним з доказів такого нового, найтіснішого зближення між Німеччиною й ССР є той факт, що декілька днів тому вони підписали новий торговельний договір про значне поширення товарообміну. Згідно з цим договором ССР обов'язався доставляти Німеччині велику кількість сирівців, необхідних для успішного продовження війни, а Німеччина обов'язалася постачати для ССР всі такі машини, котрих ССР потребує для зміцнення своєї воєнної індустрії і транспортної системи.

Взагалі, чим більш буде виявлятися нездібність Італії в її війні проти Англії й Греції, тим легше буде Гітлерови задовольняти Сталіна за рахунок Італії. Одночасно Гітлер може також використати невдачі Італії, щоб зміцнити силу існуючого договору Німеччини з французьким урядом Петена і довести поліпшення німецько-французьких відносин. Він може досягнути цю мету обіцяючи урядові Петена, що Німеччина допоможе Франції утримати й зберегти Туніс і Корсику, а також Савою і Ніццу, на котрі заявляє свої претензії Італія.

Тільки рішуча перемога Англії над Німеччиною могла б вплинути на Сталіна і привести до зміни його політики щодо Німеччини. Також сучасний французький уряд тільки тоді відважиться нарушити її згоду з Німеччиною, коли допомога Америки Англії досягне великих розмірів і сили Англії зрівняються з силами Німеччини.

Навпаки, при сучасному стані річей і небезпека повного прилучення ССР і навіть Франції до німецько-японсько-італійського союзу є дуже актуальна. Це наслідок поразок Італії і зменшення її значіння й сили в цьому союзі.

А. Київський

БАЛКАН НІМЕЧЧИНІ НЕ ВРЯТУЄ

Міністерство торгу у Вашингтоні повідомляє, що коли би Німеччині пощастило захопити й увесь Балкан, то й це не задовольнить усіх її економічних потреб.

Після захоплення Балкану Німеччина задовольнила би свої потреби в хлібному зерні лише на 64%, в маслі — на

НАЙКРАЩА ПРОПАГАНДА

Письменник Г. Мачтет в оповіданні "Воевода Чорного Замку" змалював картину, як душі побитих вояків різних народів — українців, поляків, татар — товпляться коло райської брами й гукують на святого Петра, щоб швидше відчинив, бо вони "полягли за віру". Святий же Петро всім відповідає, щоб почекали. Чекали вони, чекали; нудно стало й котрийсь козак почав потихеньку співати якусь пісню. Поволі до нього пристали всі інші — українці, поляки й татари — і пісня величезним хором покотилася по небесах. Святий Петро висунув голову з брами й сказав: "Діти мої, чому же ви не співаєте так одностайно й гарно на тім світі? Чому різалися за віру? Добра віра лише та, після якої люди живуть і тішаються життям, а не та, яка винищує людей".

Гарна пісня злучила серця людей різних вір; ворогів, що один другого різали.

Оцю привабливу силу пісні зрозумів і український уряд 1919-го року, коли вислав за кордон Українську Республіканську Капелу. Ніхто й ніщо так не спопуляризувало української справи, як її концерти. Ніщо так не приваблювало українського народу мільйони людських сердець, як українська пісня в доброму, мистецькому виконанні.

Пропагандисту силу пісні відчуваємо й тепер у Америці під час різних українських концертів, а особливо через радіо. Добре виконання захоплює не лише українців. І кожний з нас, слухаючи мистецький український спів, переживає не лише естетичну втіху, а й громадську гордість: "то наша пісня, наші співаки, наші диригенти". Чужинці слухають, зачаровуються й питають, а "що то за українці?". Серця їх мимо їх волі схиляються до українського народу. Зацікавлюються ним. Пісня найкращий спосіб пропаганди. Не політичний, безпартійний, надпартійний, всенародний, національний.

Наші колядки та інші історичні пісні є нашим пашпортом, в якому нашою мовою перед тисячею літ записано наше походження, побут, національні властивості. І найтемніший, і найважливший ворог наш не може сказати, що мову тих колядок "вигадав Грушевський". Коли ми співаємо їх, то немов би розповідаємо чужинцям, хто ми є. Як ми старі, чим відрізняємось від інших.

Тому ми з особливою вдячністю ставимося до тих українських хорів, які серйозно й з великою досконалістю репертують нашу пісню перед чужинцями, особливо через радіо; вдячні ми й тим радіопідприємцям, які дають їй більше місця, поступаючись часом, призначеним на оголошення.

Не можна жити лише минулим, тішитися тільки тим, що зробила Українська Республіканська Капела. На жаль, вона вже перестала існувати. Та живе ще славний О. Кошиць. Робить своє діло. А на місце одної капели повиростали навіть в Америці численні українські хори. Організовані учнями О. Кошиця, його наслідувачами й просто талановитими диригентами. Життя не стоїть на місці. Висуває нові співацькі й диригентські сили. І мусимо цим тішитися.

Кошицеви, як патріархови, як винахідникові певних способів диригентури, своя слава, 5%, в яйцях — на 52%, в олії — на 8%. Це все, коли рахувати по мирному стану. В час війни потреби збільшуються.

а новим силам — своя. Нехай виходять наперед. Показують, що вміють. Свідчать, що український нарід на щось здатний. Що Кошиць не один, що слід його не пропав, що українці дійсно мають високі естетичні властивості. Співучий нарід. Доказ тому — українські хори хоч би в самій околиці Скрантону. Два прекрасних хори — в Оліфанті під чиняв, бо вони "полягли за віру". Святий же Петро всім відповідає, щоб почекали. Чекали вони, чекали; нудно стало й котрийсь козак почав потихеньку співати якусь пісню. Поволі до нього пристали всі інші — українці, поляки й татари — і пісня величезним хором покотилася по небесах. Святий Петро висунув голову з брами й сказав: "Діти мої, чому же ви не співаєте так одностайно й гарно на тім світі? Чому різалися за віру? Добра віра лише та, після якої люди живуть і тішаються життям, а не та, яка винищує людей".

Останньої неділі скрантонська околиця мала нагоду почути через радіо скрантонський Український Громадський Хор (диригент тов. В. Левицький). І, розуміється, кожний слухач був гордий таким високомистецьким виконанням колядок, як ми чули. І хор у цілому, і квінтет і дуети дійсно викладали здивування красою виконання: сміло, певно, добре нюансовано. Промовляли до серця тонкістю чуття, ніжністю передачі великої людяности колядкового змісту. Виконавці показали себе справжніми мистцями.

Ми слухали й тішилися; і за нашу пісню, і за здібність виконавців, і за українську радіо-годину. Не соромно було перед чужими людьми. Навпаки: хотілося найбільше їх закликати, щоб слухали разом з нами. Щоб на власні вуха переконалися, чого варта українська мистецтво. Щоб запам'ятали собі той нарід, який такі гарні пісні створив і так прекрасно їх виконує. Нам лише жаль було, що їх слухає тільки скрантонська околиця, а не весь світ. Бо тепер так важно звернути скрізь увагу на українців. Чимось добрим, гарним. Хоч би тим, що найлегше можемо показати. В той час, коли інші народи звертають на себе увагу силою зброї, українці в цих обставинах, захищаючи свої власні інтереси, мусять ужити тієї зброї, яка тільки й є на цей час в їх руках — пісні. Промовили до серця. Як ті вояки коло райської брами. Особливо мусять це зробити в Америці. Добрі українські хори. На українських радіогодинах. Це є справа не підприємств радіо-годин, а всіх українських громадян. Використати радіо для української пропаганди. Дипломати нас замовчують, бояться, відтягають. Подавайте свій голос до народних мас. До людського серця. Розуміється, треба до того поставитися серйозно. І не вступати без належної підготовки. Не надіятись лише на те, що наша пісня гарна. Треба попрацювати добре і над її мистецьким виконанням. Подавати наші перли не заялозеними руками, а чистенькими, в гарній оправі.

Обов'язок радіопідприємців подумати над тим як це легше їм зробити. Може для того варто би й спілку їм закласти, щоб організовано, а тому й дешевше та ширше цю акцію організувати. Витвори її можливості переїзду хорів і співаків-солістів від одної радіо-станції до другої. Обов'язок громадян цю акцію найширше підперти. Нас надзвичайно зворушило повідомлення в перервах між співом, що на скрантонську українську радіо-годину жертвували "односельчани", жіночі товариства, клуби і т. п. Прекрасний прояв громадської свідомости. Цим шляхом треба йти всім громадянам. Коли хочемо, щоб про українців добре говорили, поможіть радіопідприємцям уділяти більше часу доброму співу та розумній інформації, як то було плановано в минулу неділю. В Європі за слухання радіо платиться, а тому там зовсім нема оповісток. Тут же самі наклади на себе плати й жадаймо, щоб за неї подавалися в радіо гарні українські співи й музика, а також розумні інформації про українську справу. Помагаймо всі цій найкращій пропаганді.

Н. Григорій

ПІДСТАВИ СОВІТСЬКОЇ МІЖНАРОДНОЇ ПОЛІТИКИ

"Шангайская Зоря" опублікувала розмову свого кореспондента з совітським фахівцем, який підкреслив, чому і яку міжнародно політику Росія веде тепер і буде вести.

Інформатор не належить ні до урядових кол, ні до комуністичної партії. Колись симпатизував з соціалістами-революціонерами. За комуністичної влади побував у совітських в'язницях і концентраційних таборах. З огляду на свій фах здобув врешті визначне становище. Має можливість спостерігати зблизка урядові верхи.

В своїй розмові він підкреслив наступне:

Большевики з російської історії запам'ятали добре, що в Росії всякій неспокої виникали після війни, як неуспішних, так і успішних. Тому жадної війни не хотять. Боятися. Союз з німецьким нацизмом найвигідніша комбінація. Між нацизмом та большевизмом найбільше співзвучности, тоді як між демократією та большевизмом жадної співзвучности нема.

Большевики думають, що ця війна затягнеться. Можливо довше, ніж попередня. За цей час учасники війни ослабнуть. І Англія й Німеччина. Тому ніхто не всилі буде загрожувати Росії з заходу. Інтерес большевиків, щоб війна затягнулась найдовше. Самі ж вони старатимуться стояти в стороні. Розв'язуть руки німцям ще більше, але самі не вступать. Робитимуть так, щоб німці розширили війну, але жадного зобов'язання, яке обляжувало би котрусь із воюючих сторін на себе, не візьмуть. Тому не дуже спішають підписувати пакт з Японією. Нехай більше ослабне. Тимчасом підбадьорують Хіно.

Большевики в більшості переконані, що врешті переможе Англія. Одначе де чим помагають Німеччині, щоб більше ослабла Англія. В перемогу Гітлера мало хто вірить. Большевики припускають лише дві можливості: закінчення війни розіграною або переширше підперти. Нас надзвичайно зворушило повідомлення в перервах між співом, що на скрантонську українську радіо-годину жертвували "односельчани", жіночі товариства, клуби і т. п. Прекрасний прояв громадської свідомости. Цим шляхом треба йти всім громадянам. Коли хочемо, щоб про українців добре говорили, поможіть радіопідприємцям уділяти більше часу доброму співу та розумній інформації, як то було плановано в минулу неділю. В Європі за слухання радіо платиться, а тому там зовсім нема оповісток. Тут же самі наклади на себе плати й жадаймо, щоб за неї подавалися в радіо гарні українські співи й музика, а також розумні інформації про українську справу. Помагаймо всі цій найкращій пропаганді.

ЛЕЩЕТАРСЬКІ ВІДДІЛИ В АМЕРИКАНСЬКІЙ АРМІЇ

Військова стежа на лещетах під час вправ в околицях військового табору в Плеттсбург, Н. Й. Вояки вбрані в білий одяг на зразок фінських лещетарських відділів, що вславились під час недавньої війни з совітською Росією.

ДОПИСИ

УКРАЇНА МІЖ НІМЕЦЬКИМ І РОСІЙСЬКИМ ІМПЕРІАЛІЗМОМ

(Нью Йорк, Н. Я.)

Товариство ім. Михайла Драгоманова, 1-ий Відділ Оборони України, влаштувало 15-го грудня минулого року лекцію на подану в заголовку тему. Лектором був т. Ярослав Чиж, редактор Народної Волі.

Лектор пригадав, що Михайло Драгоманов закликав до вивчення історії. Він вчив, що без основного знання минулого й сучасного ніякий наряд не може вести розумної політики. Товариство, яке носить ім'я Драгоманова, поступає згідно з його наукою, влаштуючи лекції з метою освітлення деяких важних моментів з минулого України й цілої Східної Європи.

Далі т. Чиж представив, як після упадку візантійської імперії в половині 15-го століття, московські великі князі, а пізніше царі, старались зробити Росію наслідницею Візантії і створити велику свою імперію. Тоді то почалося стремління Московщини на південний захід, у сторону візантійської столиці Царгороду і важних проливів, Босфорського й Дарданельського.

З другого боку німці теж поширювали свої посідлости на схід, на славянські землі. Вони захопили Чехію, Моравію, опанували Угорщину і накінець стрінулися з Московщиною на території давньої Польщі. Поділявши її між собою, дві німецькі держави — Австро-Угорщина та властива Німеччина — і царська Росія зажили мирно на протязі більше як сотні літ. Для українців цей період від 1772 до 1914 року, це час знищення останків української самостійності, глибокого культурного занепаду й тяжкого економічного визиску.

Під час дальшого імперіалістичного поширювання німецьких і російської держави інтереси їх перехрестилися на Балканах: зразу в Румунії, потім у Болгарії, накінець у Сербії і Босні, де атентат у Сараєві в 1914 році розпалив світову війну.

У висліді цієї війни обидві німецькі держави і Росія зазнали поразки та значно ослабли. Старання провідників обидвох груп були на протязі 20 років скеровані до того, щоб відзисати давню силу і значіння. Сьогодні Росія і Німеччина з підчиненими собі країнами знову зійшлися на довгому кордоні від Балтійського до Чорного моря. Навчені досвідом з минулої війни, вони з собою не воюють і певно не будуть воювати. Труднощі на Балканах розв'язують певно мирним способом. От вже порозумілись щодо Румунії, нараджаються про плавбу по Дунаю, певно розв'яжуть справу Болгарії і т. д. Все це, очевидно, на випадок перемоги Гітлера над Англією.

Для українців така перемога означала б повторення часів від Катерини Другої до Николая Другого з тою відмінністю, що тепер ще менше українців залишилось би поза межами московської держави. Разом з тим перемога Гітлера й теперішній німецько-радянський кордон означав би також закріплення тяжкої диктатури й визиску українського народу. За політичним і господарським поневоленням прийшло б з часом культурне, і повторились би часи заборони української мови, школи і преси.

З тих історичних фактів одна наука: інтерес України вимагає поразки Гітлера, щоб Німеччина і Росія не були сусідами і не могли взаємно допомагати собі у поневоленні народів, що живуть між Московщиною і територією німецького народу. В цьому

ціей інтерес згоджується з цілями Великої Британії і з інтересом Америки.

Дальше т. Чиж коротко представив теперішнє положення українського народу під московською і німецькою окупацією. Він подав за різними джерелами вістки про утиски і нужду, яку принесла большевицька окупація Західної України, та про визиск, диктатуру і політичні інтриги німецьких окупатів. На жаль, між українцями є люде, які тішаться тими окупаціями. Вони хваляться, що в Тернополі чи Коломиї виходять тепер українські газети, а промовчують диктатуру, нужду, господарську руйну, а навіть у нахабну неправду, яка друкується у згаданих газетах. Другі з радістю нотують всякі, пропущені гітлерівською цензурою, вістки про "розвиток" українців під німецькою окупацією і безкритично повторюють очевидні неправди. Є навіть такі, що хваляться відріжненням, яке гітлерівці роблять між українцями і по їх теорії "расово вижичими" поляками й жидами. Забувають, що коли в одному місті цивілізованої Голяадії німці пробували примусити жидів носити перепаски на руках, щоб їх тим принизити, тоді все населення міста добровільно наділо такі перепаски і показало, що воно з гітлерівським варварством не хоче мати нічого до діла.

Завдання американських українців у теперішній час троє: вони мусять разом з рештою американського громадянства прикладати всіх сил, щоб довести до поразки диктатур в Європі. Це потрібне і нам, як американцям, і Україні для її визволення.

Дальше, американські українці мусять вистерігатись таких немудрих виступів, як згадана вище втіха, з одної чи другої окупації. На щастя окупантами захоплюються тільки невеликі групи, які з дня на день меншають. Але й це трі-

ба викоринити, розкриваючи їх та стараючись їх переконати та посоромити.

Накінець, американські українці мусять обмірковувати між собою і поширювати між рештою американського громадянства свої думки, як мав би виглядати майбутній лад в Європі, у якому найшла б таке місце вільна Україна. Треба не тільки говорити, що український наряд хоче незалежності, але також зазначувати, який лад був би для України найкращий, та як вона жила б зі своїми сусідами. Тепер багато говориться про те, щоб після війни пов'язати народи Європи у державні союзи, федерації або об'єднання, подібні до спілки американських стейтів, чи до домінії Бритійської Імперії. Ми мусимо обговорювати й ту можливість та висувати наші думки, яке місце у таких спілках займала б Україна, як жила б з сусідами, як розмежувала б територію і т. п.

Певно, що громадська опінія Сполучених Держав та голос американського уряду завважатимуть багато на майбутніх мирових переговорах і нашим обов'язком є інформувати їх про дійсний стан в тій частині Європи, яку ми добре знаємо, та піддавати такі думки, які допомогли б там завести травальний мир.

Після реферату вивязалась дуже интересна дискусія, особливо на тему порозуміння з сусідніми народами і що американські українці можуть в тій справі зробити. Питаючі вказували, що інші народи мають поза межами своїх окупованих територій авторитетні уряди, які можуть говорити від своїх народів. Українці такого уряду не мають. Зазначувано також, що такою працею повинен би зайнятися Конгресовий Комітет. На це була відповідь, що Конгресовий Комітет може виконувати тільки волю української громади і коли ніхто не піднімає справи порозуміння з іншими націо-

нальними групами, то видно, що ця справа американським українцям неважна чи байдужа і Комітет не може накидувати її українській імміграції та її організаціям. Демократичний порядок вимагає, щоб вибраний громадою уряд виконував волю громади і робив те, що вона йому доручить або чого від нього зажадає, а не накидував їй свою волю, та наражувався на закиди, що він чи його поодинокі члени починають "орієнтуватись" на якусь чужу силу.

Лекція і оживлена дискусія після неї показали, що серед української громади в Нью Йорку є живе заінтересовання біжучими політичними справами.

Гр. Тернопільський

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УКР. РОБ. СОЮЗА

ВІДДІЛ 7, СКРЕНТОН, ПА. Повідомляється, що річні збори відбулись в неділю, 19-го січня, в третій годині пополудні, в клубі, при 554-556 Еммет Стріт. Проситись всіх членів прийти на ці збори. Контрольна комісія здасть справоздання за цілий рік з приходів і розходів. Також буде вибір нового уряду на рік 1941.

Іван Бучма, секретар

ВІДДІЛ 19, КОВТСВИЛ, ПА. Річні збори відбулись 22 грудня. Вибрано уряд на рік 1941-ий як слідує: Филип Богател, голова; Іван Кошута, заступник голови; Петро Шеремета, фінансовий секретар; Прохор Радзівилук, заступник секретаря; Трофим Слюсаренко, касієр; Іван Петрович, заступник касієра; Прохор Радзівилук, Данило Шиманський і Іван Петрович, контрольна комісія; Михайло Сушинський і Василь Кравчук, дозирателі хворих. Слідуючі збори відбуються в неділю, 19-го січня, в другій годині пополудні. Проситись всіх членів і членкинь прийти і заплатити свої місячні вклади. Також проситись решту членів розіграти свої календарі.

Ф. Богател, голова; Т. Слюсаренко, касієр; П. Шеремета, фін. секр.

ВІДДІЛ 20, ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА. Збори в суботу, 18 січня, в 4-ій половині, в т. Лупацин, при 621 С. Америка вулиці. Проситись всіх прийти, бо маємо досить важний спев. На річних зборах вибрано той самий уряд, що був попередній. Хто ще не переш, писався на нову систему, на перше це зробить тепер, бо пізніше може бути нарікання.

С. Хромьяк, секр.

ВІДДІЛ 29, ОЛД-ФОРДЖ, ПА. Повідомляється всіх членів, що річні збори відбуються в неділю, 19-го січня. Обов'язком кожного члена прийти на ці збори. Буде справоздання контрольної комісії. Також будуть маємо багато важних справ до поладження. Всі як один мають прийти на ці збори, без ріжниць, чи

**ЩИРИЙ ПРИВІТ УСІМ УКРАЇНЦЯМ
З НОВИМ РОКОМ**

GROVES & COMPANY
LEO A. GROVES
FUNERAL HOME

723 N. SAGINAW STREET, FLINT, MICHIGAN
Telephone 9-2101

де вибір урядників на рік 1941. Та платять до товариської каси, чи ні.

Уряд

ВІДДІЛ 31, ОЛИФАНТ, ПА. Збори в неділю, 19 січня, зараз по Службі Божій. На річних зборах вибрано урядників на рік 1941 як слідує: Ілько Слота, президент відділу; Стах Желінський, фінансовий секретар; Іван Боклак, касієр; Михайло Душний і Павло Саламаха, контролери; Теодор Муха, опікун дітей.

Ст. Желінський, секр.

ВІДДІЛ 40, ЛЕЙКВУД, О. На річних зборах 15 грудня вибрано уряд на рік 1941 як слідує: Василь Бзовий, президент; Андрій Шалайко, заступник президента; Яків Муштук, фінансовий секретар; Павло Барилка, заступник фінансового секретаря; Данило Парчок, касієр; Казимир Кушовський, заступник касієра; Михайло Потіхач, рекордовий секретар; Френк Веркійовський і Казимир Кушовський, дозорні хворих; Захарій Сайко і Павло Барилка, контролери. Місячні збори відбуються в неділю, 19-го січня, в другій годині пополуд-

ні, в церковній галі. Проситись всіх членів прийти на час.

Михайло Потіхач

ВІДДІЛ 42, ЕДВАРДСВИЛ, ПА. Збори в неділю, 19 січня, в 12-ій в полудне. Кожний член повинен прийти на час.

Уряд

ВІДДІЛ 43, БОФАЛО, Н. Я. Річні збори відбуються в п'ятницю, 17-го січня, в годині 7:30 вечером. Буде звіт контрольної комісії за цілий рік. Обов'язком членів і членкинь прийти на ці збори. Вибрано слідуючих урядників на рік 1941: Михайло Шуль, голова; Хариктон Яремка, заступник голови; Григорій Видиш, фінансовий секретар; Андрій Мочанюк, заступник фінансового секретаря; Василь Дзигун, скарбник; Василь Ярочник, заступник скарбника; Петро Пасека, рекордовий секретар; Стефан Вовкович, заступник рекордового секретаря; Семен Надяк, Михайло Мигаль і Стефан Лучка, контрольна комісія; Антін Корпан, Стефан Лучка, Анна Лібер і Анна Лучка, дозирателі хворих; Федь Осадчук і Дмитро Федь-

(Продовження на стор. 4)

Микола Гоголь РІЗДВЯНА НІЧ

Микола Гоголь, автор цього оповідання, відомий найбільше українським читачам своєю історичною повістю "Тарас Бульба". Жив він у першій половині минулого століття (1809-1852). Хоч писав він російською мовою, але змістом своїм його твори зв'язані з великої частини з Україною, з її життям, народним побутами і з її минулим. Також російська мова цих творів повна українського елементу.

Оповідання "Різдвяна Ніч", що його друкуємо тут в українському перекладі, належить до збірки, що її написав Гоголь під назвою "Вечери на хуторі під Диканькою". Як і в інших творах цієї збірки, Гоголь використовує в "Різдвяній Ночі" тогочасні повітря українського села про чортів, відьом та інші надприродні сили, що, будучи тоді, входять у дорогу людині. — Ред.

Минувся останній день перед Різдвом. Прийшла зимова ясна ніч. Зазорилося. Місяць лишно виплив на небо посвітити добрим людям та всьому мирови, щоб весело було всім колядувати та Христа славити.

Мороз брався дужче, як ірання; але зате кругом так тихо, що за пів верстви чулося, як скрипить мороз під чобітьми. Ще ніодин гурт парубочький не проявився попід вікнами; тільки місяць зазирає крадькома до хат, якби дівчат виманював, щоб прибиралася та чепурилася, хутчій повибігати на рилучий сніг. Аж ось в одній хаті з комина посунув дим і хмарю півшов по небі, і з димом разом вилетіла відьма на мітлі верхи.

Якби був на той час проїздив сорочинський засідател (волосний урядовець) трійкою обивательських коней, в шапці з баранячим обводом, на кшталт уланський зроблений, в синім кожусі, підбитім чорним смухом, з нагаєм, з діявола мудро залетеним, що стир-

чали на голові, та що був увесь не більший від сажотруса, можна було догадатись, що не німець то, й не губернський стряпчий, а от собі чорт, якому остання ніч зістлася блукати на білім світі та піддужувати на гріхи добрих людей. Взавтра ж, тільки но вдарять перші дзвони до заутрені, помчати він неоглядки, хвоста підобгавши, до свого барлога.

Тимчасом чорт закрадавсь потихеньку до місяця, і вже простяг був руку схопити його; але враз смикнув її назад, мов опечений, посвав пальці, подривав ногою і забіг з другого боку та знову ж таки відскочив і відхопив руку. Але ж, хоч і як йому не таланило, хитрий чорт не покинув своїх витівок. Прискочивши, раптом схопив він місяця во біруч, гірко кривлячись та дмухаючи перекидав його з руки в руку, мов той дядько, що добув голими руками жарину для своєї люльки; аж тоді сховав похапцем до кишені та й побіг собі далі, мов і не він.

У Диканьці ніхто не чув, як чорт украв місяця. Що правда, волосний писар, рачкуючи з коршми, бачив, як місяць з доброго дива танцював на небі, і божився й присягався на тому перед усім селом, та миряни кивали не те головами і навіть підіймали його на сміх. Яка ж то була притчина чортових на таке беззаконне діло? А ось яка: він знав, що багатово козака Чуба поклякав дядь до себе на кутю, де мадири, бо теліпався в нього хвіст, такий гострий та довгий, як теперішній хвост в мундирах; хіба тільки по козалиній борідці під писком, по невеличких рижках, що стир-

варенуха, шапранівка та багата всякої страви. А тимчасом його дочка, на все село красуня, зістанеться вдома, а до неї запевне прийде коваль, здоровань і хлопець хоч куди козак, що осоружніший був чортів, ніж панотця Кіндрата проповідь. На дозвіллі коваль і малював, і вславлено його за найкращого маляра на всю околицю. Ще як жив покойний сотник Л...ко, то й той, навіть, закликав його умисне до Полтави фарбувати деревляного паркана коло свого дому. Коваль порозмалював і всі миски, з яких диканські козаки сьорбали борщ. Богобоязливим бувши чоловіком, не раз малював ікони, та й зараз це можете знайти в Т...церкві його евангелиста Луку. Та все перевершив він, як змалював у церкві на стіні, в правому притворі, святого Петра в день страшного суду, з ключами в руках, що виганяє з пекла нечисту силу; переляканий чорт на тій картині метушився на всі боки, прочуваючи неволі грішники лушпелени та ганяли його батогами, поліняччям та чим запопада. Коли майстер працював над цією картиною і малював її на великій і дерев'яній дощці, чорт з усієї сили намагався перебивати йому, штовхав, знебачившись, під руку, вихором здіймав із горна в кузні попіль і засипав ним картину; а проте роботу закінчено, дошку внесено до церкви і вправлено у стіну в притворі, і з того часу чорт заприсягся мститись на ковалеві.

Одна тільки ніч була ще йому блукати по білім світі; але й цієї ночі він метикував, як би то справити на ковалеві свою злість. Ото ж для цього він і наважився вкрасти місяця, надіючись на те, що старий Чуб ледачий та вайлуватий, а від хати до дяка нестак і близько: до нього йти було поза селом, проз вітраки, проз цвинтар, минаючи провалля. Ще місячної ночі варенуха та шапранівка може й заманили б Чуба. Але такої темряви хай би хто спробував стягти його з печі та виманити із хати! А коваль, що здавна жив з ним у незлагоді, хоч і який був дужий, не насмів би нізачо прийти до дочки, як той вдома.

Таким от побитом скоро чортяка сховав до кишені свого місяця, враз по всьому світу зробилося так темно, що не кожне знайшло б дорогу й до шинку, не то що до дяка. Відьма, опинившись знещасна в темряві, скрикнула. Тут чорт, підсипавши її під руку і взявсь нашіптувати над ухо те саме, про що звичайно усієї жіноцької породи нашіптують. Дивні дива творяться в нас на світі! Все, що тільки живе на ньому, все те намагаться перехоплювати та перекирвляти одно одного. Колись, бувало, в Миргороді один тільки суддя та городничий походжали взимку у критих сукном кожухах, а все мале чиновництво носило кожуханки непокріті. А тепер і засідателі, і підкоморий встригнули собі нові кожухи з решетилівських смушків, сукном криті. Канцеляриста та волосний писар поза торік понабирали китайки синьої по шість гривень за аршин. Паламар зробив собі демітонюві на літо штани та гарусову камізельку в пасочки. Одно слово, все пнеється в люде! Коли ці люде тікати муть марної марноті! Можна

побитись об заклад, що багато найдеться таких, котрим буде навдивовижу бачити чорта, як той і собі туди ж таки чимчикує. Найсередніше те, що він, певне, себе за хорошуна має, дарма що вся постава — глянути сором. Пика, мовляв Хома Григорович, мердзота над мердзотами, а проте й він не від того, щоб у гречку скакати. Але на небі й під небом так потемніло, що нічого не можна було вже побачити, що там коїлось далі між ними.

— То ти, куме, кажеш, що не був іще у дяка в новій хаті? — говорив козак Чуб, виходячи з дверей своїх, до сурочлявого, високого в короткій кожущині дядька, оброслого бородюю; видно було, що вже неділя зо дві, чи й більше, не доторкався до неї скісок, якими звичайно дядько голять бородині, не маючи бритви. — Там тепер буде славна піятка! — провадив Чуб далі, оскиряючись задоволено. — Аби но тільки нам не спізнитись!

Тее кажучи, Чуб поправив пояса, що тісно підперезав кожуха, глибше насунув свою шапку, стис у кулаці батога — страх та кару для відлних собак, — але — поглянувши вгору, зупинився. — Що за дідько! Глянь, глянь но, Панасе! — А що? — мовив кум і підвів свою голову теж догори. — Як то що? Та ж місяця нема! — Що за недобра мати! Такий і справді нема місяця. — То-то й воно, що нема! — врубав Чуб, трохи сердитий на кумову завсідню байдужість: — тобі, бачиться, й за ухом не свербить.

— А що маю робити? — І треба ж було, — провадив Чуб, утираючи рукавом вуси: — якомусь чортяці, бодай йому, собаці, зранку не привелось чарчинні перехилити, устроїти свого носу!... Далєбі, наче на сміх... Намисне, сидячи в хаті, заглядав у вікно: ніч гарна навдивовижу! Ясно, сніг видискує проти місяця. Все було видно, наче вдень. Не встиг ступити за поріг, і на тобі, хоч в око стріль! Щоб йому всі зуби поламалися у сухий гречаник.

Чуб довго ще буркотав та лаявся, а тимчасом роздумував, що б йому почати. Йому он як хотілось розбалакатися про всячину в дяка, де, певне діло, сиділи вже й голова, і заїзджий бас, і дїгтар Микита, який їздив що два тижні до Полтави на торг та викривав такі штуки, що всі миряни аж за животи бралися зі сміху. Уже бачив Чуб у думках на столі варениху. Все це, що правда, було дуже привабливе; але нічна темрява привертала його до тих лінощів, в яких так щиро кохаються всі козаки. Як би то було хороше тепер лежати, підобгавши ноги, на лежанці, смоктати спокійно люльку та слухати крізь паньку дрімоту колядок і пісень веселого парубоцтва та дівчат, що гуртами товклися попід вікнами! Він би, напевне, зважився на те, коли б був сам, але тепер удвох не так нудно і страшно йти серед темної ночі, та й не хотілось таки виказати себе перед іншими ледарем чи боягузом. Лаятись кінчивши, звернувся він знову до кума:

— Так таки й нема, куме, місяця? — Нема. — (Далі буде)

OUR AMERICAN PAGE

Mail contributions to 524 Olive Street, Scranton, Pa.

HOCKEY—THE FASTEST SPORT ON EARTH

From the All-American Athlete, January, 1941.

By Jean Harasym

As far as it is known there is no real record of the history and founder of hockey except what is found in scrap books and memories of veterans of the game who have followed up Canada's national winter sport which now has spread all over the world.

There are many discussions and many opinions as to who really founded hockey. The earliest records which can be traced are those on Captain James Sutherland of the Royal Canadian Rifles who, in the winter of 1867 with his boys, played the first hockey game on ice at Kingston harbor with skates, sticks and goal posts.

The second era began in the winter of 1879-80 when the McGill university students under F. Smith drafted rules prohibiting rough play, limited playing time to two hours, used nine players on each side and used a referee. They played class game hockey.

Records show that the Ontario Hockey Association is the oldest hockey organization in the world, having come into existence on November 27, 1890, at the Queen's Hotel in Toronto, now Royal York Hotel. Strange to say it was an Englishman, Hon. Arthur Stanley, a son of the Governor-General of Canada, who first advocated the formation of the O. H. A. and became founder of the association. He organized a meeting to which many delegates responded and a senior series was inaugurated at that meeting and has been continued ever since. Ottawa won the championship the first three years of operation. Many celebrated clubs have won the championship since then and many players participated who later graduated to professional ranks.

It is believed that the late Senator O'Brien is the main founder of the National Hockey League from which there developed the present N. H. L. It was on December 2, 1909 that in Montreal a meeting was held at which there came into being the N. H. L. composed then of 5 clubs. Canadiens and Wanderers of Montreal, Renfrew, Haileybury and Cobalt. At the same time there was operating the Canadian Hockey Club. This consisted of the All-Montreal Club formed by Art Ross now manager of Boston Bruins. The N. H. L. played their games in the Jubilee Rink at St. Catharines, Ontario and the Canadian League at the Westmount Arena. The Canadian League did not last long. In mid-season it amalgamated with the N. H. L. of today.

Looking into the history of hockey we may be interested to know the boys who played hard and gave their best when they were on the ice and after their playing days were through their names are still remembered. It is not always the player who made the "all-star" team that remained in the limelight, but those who "gave their all" on ice who are today's hockey heroes.

Of today's leaders in hockey we find that Lester Patrick and "Red" Dutton (two of the greatest defense-men of the old school) stayed with the game after graduating from playing ranks. Lester Patrick now manager of the New York Rangers is a great leader and a credit

to the game. He also has the honor of having two sons playing professional hockey. "Red" Dutton rough and tough player of his days is admired by fans all over the circuit. His policy is "play hard, win if you can, but even if you lose, give the other fellow a H... of a battle."

Art Ross manager of Boston Bruins was known in his playing days as the "tough guy." He is a firm believer of "give and take it" policy and has a fancy to the big boys who can hand out the bumps.

Jack Adams, manager of Detroit Red Wings played his hockey in Vancouver, Toronto and Ottawa and was rated as one of the tough losers in the game even today.

Paul Thompson, manager of Chicago Black Hawks, was always in the limelight during his career because of his ability to score goals. He was on the All-Star team in 1937. He has proved his worth in developing young players.

Dick Irvin, manager of Montreal Canadiens was always a quiet type of a player but a mighty student of the game.

Connie Smythe, manager of Toronto Maple Leafs was never rated as a great hockey player on account of his size. His career was broken up by the war of 1914-18. After the war he returned to Toronto Varsity and played senior. What he lacked in size he made up for in spirit.

Fred "Cyclone" Taylor will be remembered as the fastest skater and most spectacular player in hockey.

Frank Nighbor was an all-around hockey player. He skated so smoothly, so methodically and with such precision that his effectiveness was not apparent as in others.

Howie Morenz will always be remembered for his speed and dashing performances which made the fans gasp for breath. He was winner of the Hart Trophy three times (trophy given annually to the most valuable player in the N. H. L.).

Charlie Gardiner's death in Winnipeg shocked everyone. He was at the prime of his career when he passed away. His work in the goal was superb and his happy disposition won him many admirers.

Frank Boucher, not only one of the flashy players but for 7 years was voted the most gentlemanly player in conduct on the ice during the season. Won the Lady Byng trophy 7 times which is given annually to the most sportsman player. At present he is right-hand man to Lester Patrick.

Eddie Shore. Although he is rated as the "Big Bad Man" in hockey, he is also known as the "Iron Man" of hockey. For many years he was the backbone of the Boston team. Winner of the Hart Trophy four times. As defenseman he has 101 goals, 174 assists and 17 hours and 14 minutes on the penalty bench during his career.

Charlie Conacher. Still playing with the Americans but with less speed than in the old days. He can never be forgotten for his speed. He is, also, the possessor of the hardest shot in the game today.

Hector "Toe" Blake at present with the Montreal Canadiens will go down in sports as the "speedball" of hockey. Last

year the Canadian sports writers voted that he had performed the greatest individual achievement of 1939 by winning the N. H. L. scoring championship with his team placing sixth in the league.

"King" Clancy one of the smart players of his days is now a full fledged hockey official in the league.

Ebbie Goodfellow one of the present league's better defense-men as well as attack. In 1931-32 he was three goals short of tying Howie Morenz for the scoring championship. He is now coach of the Detroit Red Wings. He's always played the game the hard way and is a setting example to his mates.

"Red" Horner: One of the most colorful figures for the past ten years and the biggest penalty getter in the circuit. He is one player who played with only one team throughout his ten years of professional hockey. In 1937 he set the league record for penalty, 167 minutes. Red was a sound defensive cog in many Leaf machines and is a perfect gentleman.

"Hooley" Smith: It would never do us justice to leave Hooley out of the list of hockey personalities. He is now in his 17th year of pro hockey. However, he hasn't changed much in appearance with the passing of years and looks as if he could go on for another 17 seasons scoring goals, laying passes and upsetting attacks.

Syl Apps: Although only in his fifth year in professional hockey he has already accomplished many enviable feats. He is at present rated as one of the smoothest players in the circuit. In his first year he won the Calder award for the best rookie of the year and has been voted centre on the all-star team. He represented Canada in the pole vault at the Berlin Olympics in 1936.

Nels Stewart will be remembered for scoring almost 100 more goals in his hockey career than any other player to date.

"Har" Day, now coach of the Maple Leafs is to be appreciated when he annually took some "green" kid as a partner when playing hockey and in a few short months had him doing first class defensive work. He was known in his days as the "flying defenseman."

Joe Primeau one of the members of the famous Toronto's kid line of Primeau, Conacher and Jackson is not spoken of as much as others on account of his quietness and shyness. But in his time he was a great playmaker to his mates.

Last but not least we have Lionel Conacher who is known as Canada's greatest all-around athlete. There doesn't seem to be to date any other athlete who majored in so many sports as Lionel. At hockey he was the backbone and inspiration to his team. Played football, on Canada's rugby, with Toronto Argonauts, was a great baseball player, boxer, lacrosse player and wrestler. At present he is a member of the Ontario Legislative Assembly.

By far this is not a complete list of hockey's great personalities, but in short they are the more important players who have pasted their names in Hockey's Hall of Fame. They are the men who have spun down the road of glory and traveled along hockey's highways with a smile on their lips and a song in their hearts.

ACTIVITIES OF YOUTH CLUB IN WILKES-BARRE

A folklore program was recently presented by the Ukrainian Youth Club of Wilkes-Barre at the YWCA during a Nationality Tea sponsored by the Girls' Industrial Club, an organization of 200 members of different national origins. The program, under the direction of Olga Shpur, consisted of Ukrainian carols, songs and dances. This program ended the year of 1940 for the club.

At the annual meeting of the Ukrainian Youth Club the following officers were elected for 1941: Michael Elko, president; Olga Shpur, vice president; Stella Iwaniv, financial secretary; Mildred Oleniak, recording secretary; Michael Lockman, treasurer; Julia Konick, publicity secretary; Jerry Shpur, Milton Lawney, Margaret Melnyk, John Wladyka, auditors; Mary Lukach, custodian.

As in the two past years, the club is planning to go "scheduled" on "Schedriy Vechir." This was a novel idea in Wilkes-Barre two years ago and met with great success. In the first year the people were taken by surprise and many tears were shed as they reminisced. The second year we were awaited by many homes. The proceeds both years were donated to Ukrainian causes.—S. L.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УКР. РОБ. СОЮЗА

(Докінчення з стор. 3)
ків, пісниські; Теодор Бойко, дверник; П. Пасека, секр.

ВІДДІЛ 47, СКРЕНТОН, ПА. Збори в неділю, 19 січня, в 5-й половині, при 608 В. Лакаванна Евію. Члени що касу наперед не може більше за нікого платити. Ті, що не заплатять до 25-го січня, нехай не парикають, коли їх поставити на листу, що не платили.
М. Бадан, секр.

ВІДДІЛ 48, СКРЕНТОН, ПА. Річні збори відбуваються в неділю, 19-го січня, в першій половині, в галі Українського Грозянського Клубу, при 608 Вест Лакаванна Евію. Проситись всіх членів прийти в означений час.
Іван Тарас, секретар

ВІДДІЛ 50, ПІТСБУРГ, ПА. Збори в неділю, 19 січня, в 2-й половині, в Українському Клубі, на Бінггем і 11-та вулиця. Проситись всіх членів і членкинь прийти на ці збори, бо маємо дуже важні справи до поладження. Також кожний член має точно платити свої вкладки на зборах, а не пізніше. На річних зборах 15 грудня вибрано уряд на рік 1941 як слідує: Іван Ян, президент; Никола Машак, заступник президента; Іван Качорівський, секретар; Никола Ніччай, заступник секретаря; Ежен Банак, касієр; Василь Турок, заступник касієра; Іван Бардин і Никола Ніччай, контролі. Збори надалі будуть відбуватися в ті самі галі в третю неділю по першій половині кожного місяця.
І. Качорівський, секр.

ВІДДІЛ 64, БОФАЛО, Н. Й. Повідомляється всіх членів і членкинь, що річні збори відбуваються в неділю, 19 січня, в 6-й половині, в галі Українського Грозянського Клубу, при 608 Вест Лакаванна Евію. На цих зборах будуть представлені важні справи до поладження. Буде справоздання відділового уряду за минулий рік, як рівнож справоздання контрольної комісії. Отже проситись всіх членів, щоб були ласкаві присутні на ці збори. Також пригадується, щоб кожний член приніс зі собою 25 центів більше, щоб заплатити за календар, котрий отримає на цих зборах.
А. Гловак, президент; С. Грешук, секретар.

ВІДДІЛ 67, СКРЕНТОН, ПА. Товариство "Вільна Україна". Повідомляється всіх членів, що річні збори відбуваються в неділю, 19-го січня, в другій половині, в галі Українського Грозянського Клубу, при 608 Вест Лакаванна Евію. На цих зборах будуть представлені важні справи до поладження. Буде справоздання відділового уряду за минулий рік, як рівнож справоздання контрольної комісії. Отже проситись всіх членів, щоб були ласкаві присутні на ці збори. Також пригадується, щоб кожний член приніс зі собою 25 центів більше, щоб заплатити за календар, котрий отримає на цих зборах.
А. Гловак, президент; С. Грешук, секретар.

ВІДДІЛ 68, ГЕЯЗЕЛТОН, ПА. Брацтво св. Михаїла. Повідомляється усіх членів, що річні збори відбуваються в неділю, 19 січня, там, де це збори. Буде вибір нового уряду на рік 1941.

ВІДДІЛ 68, ГЕЯЗЕЛТОН, ПА. Брацтво св. Михаїла. Повідомляється усіх членів, що річні збори відбуваються в неділю, 19 січня, там, де це збори. Буде вибір нового уряду на рік 1941.

Іван Палагій, президент; Семен Луговий, секретар.

ВІДДІЛ 72, ДІТРОИТ, МИШ. Річні і місячні збори відбуваються в неділю, 19-го січня, у годині 1:30 пополуноді, в Українському Грозянському Клубі, при Мишиген вул. Всі мають прийти точно в означений час, бо від четвертої години галі буде зайнята. Буде справоздання старого уряду і контрольної комісії. Також буде вибір нового уряду на рік 1941. Ці збори мали відбутись у суботу, але з причини, що галі зайнята, то відложено на неділю. Всі як один на ці збори рівно в годині 1:30 пополуноді.
Секр.

ВІДДІЛ 87, ТЕРІЛОР, ПА. Сестринство Вільна Україна. Повідомляється членкинь, що річні збори відбуваються в четвер, 23-го січня, в сьомій годині вечером, в Українському Домі. Обов'язком кожної членкині прийти на ці збори. Буде вибір уряду на рік 1941.
А. Кедрзерська, секр.

ВІДДІЛ 104, КЛІВЛЕНД, О. Збори в неділю, 19 січня, в 1:30 попол. Проситись всіх членів прийти, бо є важна справа. Хто не дістав календаря, нехай візьме собі на цих зборах.
Др. Р. Модний, рек. секр.

ВІДДІЛ 169, ГЕМОНД, ІНД. Повідомляється всіх членів, що річні збори відбуваються в неділю, 19-го січня, при 1006 Меріа Стріт. На цих зборах буде справоздання урядників і вибір нового уряду.
Секретар

ВІДДІЛ 172, ГЕРКІМЕР, Н. Й. Збори в п'ятницю вечером 17 січня, в Українському Народнім Домі. Проситись всіх членів прийти, бо є багато справ.
Ст. Максмів, секр.

ВІДДІЛ 173, ШИКАГО, ІЛЛ. Збори в суботу, 18 січня, в 7-й веч., в Парковій галі, де все. На рік 1941 зібрав вибраний старий уряд. Адреса секретаря: George Tataryn, 1900 W. 48th Street, Chicago, Illinois.
Уряд

ВІДДІЛ 174, МУЗИК, ПА. Збори відбуваються в понеділок, 20-го січня. Проситись всіх членів прийти і заплатити свої вкладки. Також хто не дістав календар, мусить собі взяти на цих зборах.
Ю. Карсько, секр.

ВІДДІЛ 213, ПЛИМАВТ, ПА. Річні збори відбуваються в неділю, 19-го січня, в годині п'ятій пополуноді, в галі, де все. Обов'язком кожного члена прийти на ці збори, вислухати звіт уряду і контрольної комісії за рік 1940 та взяти участь у виборах уряду на рік 1941.
Н. Глоговський, секр.

ВІДДІЛ 225, КЛІВЛЕНД, О. Збори в неділю, 19 січня, в 3:30 попол., в У. Р. Домі, при 1051 Оберн Евію. Проситись всіх прийти і вирішити свої вкладки за рік 1940. Уряд на рік 1941-ий є слідуєчий: Григорій Зарубінський, голова; Дмитро Модний, фінансовий секретар; Степан Ленко, касієр; Мирон Турок, рекордовий секретар; Андрій Вегера, Василь Ковальський і Степан Ташейко, контрольна комісія.
М. Турок, рек. секр.

ВІДДІЛ 227, МЕКІЗ РАКС, ПА. Річні збори відбуваються в неділю, 19-го січня, в годині першій пополуноді, в Українському Народнім Домі. Буде справоздання і вибір нового уряду на рік 1941. Також є інші дуже важні справи до поладження. Проситись всіх членів прийти на ці збори.
Дмитро Старошак, президент; Анна Гоузан, секретарка.

ASSEMBLY 227, McKEES ROCKS, PA. Yearly meeting will be held Sunday, January 13, at 1:00 p. m., in the Ukrainian National Home. Auditors' report will be given and election of officers for 1941 will take place. All members are urged to attend.
Metro Staroschak, president; Anna Hoysan, secretary.

ВІДДІЛ 236, ВУНСАКЕТ, Р. АЙ. Збори в неділю, 19 січня, в 2-й половині, в "АВ-ТІ-Ю" галі. Буде перебрання нового уряду, котрий є слідуєчий: Теодор Куер, президент; Анна Михайлюк, секретарка; Іван Мартинюк, касієр; Роман Максимович, дозиратель хворих; Николаї Михайлюк і Катерина Сагайдак, контрольна комісія.
Н. Михайлюк

ВІДДІЛ 244, РОЧЕСТЕР, Н. Й. Збори в п'ятницю, 17 січня, в 8-й веч. Проситись всіх прийти, бо контрольна комісія здасть звіт за другі 6 місяців минулого року. Вибрано слідуєчий уряд на рік 1941: С. Тимчишин, голова; М. Корчинський, заступник голови; Василь Бойко, касієр; Яцко Польвіка, заступник касієра; Стефан Сидор, секретар; Олекса Луців, заступник секретаря. Адреса нового секретаря: St. Sydor, 113 Dayton Street, Rochester, N. Y.
Теодор Олексин

ВІДДІЛ 266, ТОРОНТО, ОНТ., КАНАДА. Запомогове Товариство. Повідомляється всіх членів і членкинь, що річні і місячні збори відбуваються в неділю, 19-го січня, в годині другій пополуноді, в локалі Оборони України, при 1 Деннісон Евію, на третім поверху. Проситись всіх прийти в означений час. Буде справоздання урядників і вибір нового уряду. Також є інші дуже важні справи до поладження.
Уряд

ВІДДІЛ 272, ДІТРОИТ, МИШ. Річні збори відбуваються в неділю, 19-го січня, в 11-й годині перед полунодем, в Українському Робітничім Домі. Всі члени мають обов'язково бути на цих зборах. Неприпустний підлягати грошовій карі. На цих зборах, котрим вибору нового уряду, буде чинний і прийнятий статут з поправками, вирішенням лоялтою нашого відділу та призначення нових членів, щоб наш відділ міг мати дох делегатів на слідуєчий конвенції. Рівнож кілька інших справ чекає на вирішення при більшому числі членів.
О. Мурмляк, секр.

ВІДДІЛ 282, НЮАРК, Н. ДЖ. Річні збори відбуваються в неділю, 19-го січня, в годині 7:30 вечером, при 160 Спрінгфілд Евію, Нюарк, на другому поверсі. Проситись всіх прийти і заплатити свої вкладки. Буде вибір нового уряду на рік 1941.

Петро Семчишин, голова; Д. Легкий, секретар.

ВІДДІЛ 296, ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА. Товариство Поступ. Річні збори відбуваються у вівторок, 21-го січня, у восьмій годині вечером, в домі Товариства Грозян. Обов'язком кожного члена прийти на ці збори і взяти участь у виборах уряду на рік 1941. Котрий член не прийде, заплатити кару одного долара, а урядник два долари.
І. Ямір, голова; А. Рій, скарбник; І. Кісь, писар.

ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНА-ЕМ. Партитура на фортеп'яні з текстом\$2.50
АЛЪ БОМ СТРЕЛЬБИХ ПІСЕНЪ. На фортеп'яні з усіми словами 2.50
УКРАЇНСЬКІ НАЦІОНАЛЬНІ ТАНЦІ. На фортеп'яні 2.00
UKRAINIAN BAZAAR
2248 Grayling Avenue
Detroit, Mich.

УВАГА! НЮАРК, Н. ДЖ., И ОКОЛИЦЯ! УВАГА!
Заходом Т-ва "Заланів" відіграється драма в 4 діях "МАТИ" в СУБОТУ, 18-ГО СІЧНЯ 1941 Р., в год. 7:30 вечером. — Вступ 40 ц. в Українським Роб. Домі, 59 Бікон вул., Нюарк, Н. Дж.
ПІСЛЯ ПРЕДСТАВЛЕННЯ — БАЛЬ
В цій драмі беруть участь: М. Надрічний, А. Надрічна, Т. Багрий, О. Горбач, В. Горбач, Л. Ткачів, П. Гарматюк, П. Корда, С. Дорошенко і М. Корда.
Просимо всіх громадян не опустити нагоди побачити цю драму, що представляє життя наших селян під розпавшою Польщею. Аматори докладають всіх старань, щоб її відіграти як найкраще. Приходьте, а не пожалуйте.

ФУТРА
МИХАЙЛА ТУРАНСЬКОГО
JANUARY FUR SALE
At Greatly Reduced Prices

COATS FORMERLY \$150 TO \$395
● REDUCED TO \$100
Raccoon Coats
Skunk Coats
Northern Muskrat Belly Sable Blended Coats
Natural Red Fox 36" Coat
● REDUCED TO \$150
Hudson Seal Coats
Northern Muskrat Back Sable Blended Coats
Black Persian Lamb Coats
● REDUCED TO \$200, \$250, \$300
Black Persian Lamb Coats
JACKETS FORMERLY \$59.50 TO \$125
● REDUCED TO \$25
White Lapin Jackets
● REDUCED TO \$39.50
Red Cross Dyed-Red Fox Jackets
Red Fox Jackets
● REDUCED 80 \$75
Silver Fox Jackets
Skunk Jackets
Hudson Seal Jackets
ALL NEWLY STYLED OF FRESH PELTS
Come In and Convince Yourself Of Our Values At This Sale
Michael Turansky
350 7th Avenue New York, N.Y.
Between 29 & 30 Sts., 16th Floor
Lackawanna 4-0973
Daily: 9:00 A. M. to 6:00 P. M. Saturday to 3:00 P. M.